

Előfizetési árak

Égész évre . . . 5 frt — kr.
Fél . . . 2 frt 50 kr.
Negyed . . . 1 frt 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 frt — kr.

Hirdetések

a legutányosban számítottak

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi küldetést illető közlemények kélendők:
Szent-Antal-utca 29. szám.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdá-jába kélendők.

Megjelen minden vasárnap.

Egyes szám ára 8 kr.

Kéziratok nem adtnak vissza.

A keresztény vallás.

Az ó világ elenyészett. Minden alaki tökélye és külső pallerozottsága mellett is vesznie kellett; mert Cicero és Aristoteles társadalmá az anyagi küzdelem szállta önzésen s az élet fényéből kifejtelt dolyfón alapult. Alig mult el azonban egy emberöltő, mióta Cicero a munka megalázásával és annak lealacsonyításával kimondotta az antik bölcseségre a tönköt, megjelent Jézus Krisztus, Istenfia, hogy a munkáról elhárítsa a szégyen bélyegét, hogy azt szabadrá tegye és megszentelje, hogy azt erkölcsi rendeltetésének visszaadja, hogy a becsületes munka pályáját a szellemi megváltás és anyagi uralom méltóságára, az élet imájának, az Isten tisztelőinek jelentőségére emelje. És ezzel megvetette a munka civilizátori hatalmát, mely uralom a természet fölött, erkölcsi emelkedettség és folytonos haladás a szellem s anyag térén egyaránt.

Jézus religiója visszahelyezte a munkát erkölcsi rendeltetésére s azt egy folytonos imádság erejével ruházta fel, midőn:

a) az Istenhez mint legmagasabb czéljához vonakoztatja, Istené az élet, ennek minden mozzanatát az ő dicsőségének kinyomata legyen!

A földi törekvésnek természetes határt szab a halál. A legnagyobb buzgalmu törekvés, a legügyesebb kar, a legnagyobb lángész munkája csak töredékes marad; kiki csak részleges vívmányokkal válik meg az élettől. Vajon a halál mindennek vége? Aki e kérdésre igennel felel, az egyben minden emberi törekvés czéltaulanságát állítja. Meddő minden munka, hű minden fáradoalom; az élet egyedül helyes megoldása, a megsemmisülés. De ime előáll a keresztény vallás, és azt tanítja, hogy az ember valóján oly czélra törek-

szik, melynek elérésére az élet csak előlepcsőü szolgál. A törekvés a határon innen van, annak elérésére azon túl. A teljesülés, a megoldás az örökkévalóság feladata. Nincs azért elvesztett élet, nincs hasztalan törekvés; egyetlen egy törekvés is az örökkévalóságban találja megoldását; a legesélyesebb munka is jutalmát Istennél találja, kinek dicsőségére vitetett végbe.

Hű im azért minden fáradozás, mely pusztán az anyagi érdekek fejlesztése által akarja elérni a népek boldogságát! Boldogság és elégedettség anyagi jók árán meg nem szereshetők. Csak azon szív lehet nyugodt és boldog, mely békéjét Istennél keresi. Keresni fogja az ilyen is a föld javait, de rajtok csüggni nem fog. Dolgozik és serényen munkálkodik ő is; de csak azért: mert írva van: „arcedz veritékű veli fogod keresni kenyeredet”; és „aki nem dolgozik, ne egyék.” És midőn minden óhaja és törekvése: keze minden munkája Istené, egyben mindent Isten adományaként tekint. Tudja, hogy e föld fáradoalmas munka tere; de tudja azt is, hogy veritékű teljes jutalmát, gyümölcsöt nem itt, hanem ott szedi.

A kereszténység Istenre viszi a munkát anyában is, amennyiben annak kélmét Isten parancsára veti vissza; másrészt annak sikereért Isten áldására utal. A kereszténység követelménye szerint az embernek folyton munkásnak kell lennie. Isten dicsőségéért kell törekednie, gondoskodnia és dolgoznia; de minden munkája meddő marad, ha buzgó, álfázatos ima, önmegtágadás és szeretetlejes áldozatkészséggel nem eszi le veritékű Isten áldásának termelő harmatát.

Fájdalom! mindkettőtől oly könnyen megfeledezzünk. Látjuk nagy tömeget azoknak, kik tetlenül és rnyhében állnak, a helyett, hogy folytonos munkálkodás által tönken be hivatásu-

kat. De látunk olyakat is, kik bátran és kitartóan küzdek az élet küzd-almát; de hiányzik bennök a keresztény törekvés bölcsesége, az ima, az önmegtágadás szelleme. Innen az erők t. becsülése, az önzés kapzsúsága; innen az elégedettség, a kétségbeesés, midőn a megfeszített munkásság gyümölcsötlen marad; innen a köcsönös irigység, meddő versenyiség, a szeretetlenség, mik sokszor a legemesebb törekvéseket is medőkű teszik. Minden elveszett, a hol az ember csak önmagát keresi!

b) Ha a munka a társadalmi haladásnak egyik főtényezője, a kereszténység a munkának ehbeli jelentőségét a legmagasabb fokra emelte, midőn bréje oltá annak két leglényesebb emeltyőjét: a szabadságot és a szeretetet. Minden haladásnak, mind a szellemi, mind a közgazdasági életben, egyik alapja a szabadság, mely midőn az egyéni erő kifejtésnek megadja a maga lehető széles jogalapját, a társadalomban a j-gos versenynek biztosítja útját, melyben — azt helyesen fölfogva, — van az emberi erők diadalának mezeje! de alapja van a szeretetben is, mely az emberek oly egysülését létesíti, melyben mindenki embertársá érdekében épen egy gondoskodik, mint önmagáért.

Urunk a mennyből lehozta a földre a szabadságot. Az emberek mindannyian tagjai egy nagy családnak, melynek atyja az Isten. Mindenki születésével magával hozza a természet koronáját. Mindannyian Isten teremtményei vagyunk és természetünk n egyenlők. Kiki Isten képmását hordja halhatatlan lelkében, s mindenkinek veleszületett joga, szabad és szakadatlan munkásságával Isten dicsőségére munkálkodik, ulti, hogy elnyerhesse fáradozás jutalmát ott.

Szent hitünk szerzője a menyből lehozta a szeretetet. „Arról ösmerendek meg az emberek, hogy tanítványaim

vagytok, ha szeretitek egymást”. Ebben van a keresztény vallás főnséges hagyományá, s ebben nyilvánul társadalomalkotó és lentartó ereje.

Csak a szeretet oldhatja meg és közvetíti szerencsés sikerrel azon nehézségeket, melyek az emberi nem szolidaritása és egyediségi jogköre közt bonyolultak. És ha majd az ellentétek közt mindig élesebb lesz a harc, és mindig távolabb fog állni a megoldás lehetőség; az uralgó testi és lelki nyomor, az elhagyatottság közepette ki fog gyuladni a keresztény charitás tüze, mint, hogy az odaadés erejét az áldozat hatalmát kifejlessze. A szeretet művei újból közelebb fogják hozni egymáshoz a megosztalt embri sziveket, és elháríttatnak majd azon mesterséges akadályok, korlátok, melyeket az önzés és kevelység emelték. És a regeneráció s munkája nem lesz-e az emberhez méltó munkásság? és a kik, lelkükben a keresztény heroizmussal, egy jobb világ érdekében a szeretet műveit végezik, nem-e azon munkálkodnak, mi a keresztény élet praktikus kultusa, a munkás élet oly imája, mely az örökké jó Istenhez, a szeretet örök kúforrásához oly méltó?

Bende Imre, apdt.

Levelezés.

Budapest, szept. 30.

Piroslik már a fákon a levél, süvölt köztük, süvölt az ési szél . . . Prózában folytatva, azt jelenti ez minékünk boldog pestieknek, hogy: itt a szezon, itt van újra!

Tisztelet, becsület az idei hót szezonnak, mely bizony mondom, elevebb volt — hála a kiállításnak! — egynekem nagy város téli évadjánál, de az igazán di fővárosi élet mégis csak most kezd hatalmasan neki lendülni, mióta az est árnyai hamarabb szálnak alá és a ligetek zöld gyepszőnyegé helyett a szürke aszfalt lett a divó sétánya, mióta a kávéházak tündöklő ablakai mögött nyüzsgő embergomolyokat látunk és a színházakban — visszazsallángzóvan mind a szabadságot jelesnek — nemcsak „amugyosan” de istenigazában kezdenek játszani.

Szóval, a budapesti ember, kit sorsa egész nyáron át itt tartott, csak most érzni tágnulni tudéjét és könnyebülten szakad ki a sőhaj kebléből: végre, végre elememben vagyok!

Csak a vidagó előtti kioszkocská, a kedvelt „Hangli” órii meg szívesen nyári képét daczára a sárguló akácok soroknak. Reggelén kint hiába zörrenti néha hűs szél a fák gyérűs lombozatát, hiába hallzik titkok, zizező hullanása a sápadt leveleknek, csak összegyülemlik azért még mindig ugyanaz a választékos törzsvendőség a vidám úgrókat magában szökölő vizsgára elűt.

Az utczának a B u k o v a n - n e z i ó hemzseg mostanában (ez az ő hónapja), ki „öregestül”, ki pajtásostul bánduköl városzerte. Zöld a remény színe, de azért a „haza reménye” bizony morál ráformedve arra az életut filiszterre, a ki őt „zöldnek” vakmerősökűnek mondani, mert csak a vidékről most először felkerülű balek „zöld”, hiába érettem és — amit arról testi-moniama tanuskodik, teszem azt a patak; avagy szentesi zsendítő égalj alatt.

... Különbön künn az utczán nem egy tarka kedv pingál most olykor jökevében a véletlen. Jöképű alföldi parasztek cifra-rojtos, habfűér gyolecgatyában . . . piros turbános, sárga kaftános, napsütötte arcu özmanlik emitt — szeles kék bugyogó athletatermetű szerbek bojtos fezelet tar koponyájukon . . . primes ködönös lengyel testvérek fekete csalmával fejkükön azott!

TÁRCSA.

A hölgyek s a sport.

Öt év óta gyönyörű reményekre jogosító pompás kép táruul élénk a honi ember-sport térén: az evezés új életre ébredt; az iramgépés (velocipedezés) általános elterjedésnek örvend; a versenyszerű művelői szaporodnak; a korcsolyázás évről évre jobban hódít; a vitorlázás meghonosult és divatossá lett nálunk is; a versenyzás pedig oly tökélyre emelkedett, hogy e sportban magyar sportférfiú a világ legjobb időmérteit A férfiak tehát teljes erőből közreműködnek nálunk, hogy a magyar sport fölviruljon; de sajnos! hölgyeink még mindig távol állnak attól, amit a nemes sport iránt érdeklődésnek nevezünk. Egyedül a korcsolyázás szép sportja képez nálunk kivételt, azaz ez iránt hölgyeink között országszerte nagy az érdeklődés; némileg az ösztés is gyakorolják; és Balaton-Füreden nyáron is olykor-olykor találkozik sportisták, aki áldoz a szandolinózás kellemes sportjának oltárára: a többi hölgyek számára is alkalmas sportot azonban leányaink és asszonyaink nem gyakorolják.

Pedig ez nagy mulasztás, sőt hiba, bűn! A mostani szokásos névelvés, ugyaní, rendkívül hátrányos a leánykák testi fejlődésére; a divat, e kegyetlen zsarnok, pedig a felöltött leányokat oly kényserhelyzetekbe sodorja, hogy merőben lehetetlen, miszerint azoknak teste olyanná érshődjék, aminő szükséges, hogy hivatásuknak; anyá-

lenni, az emberiség tökélybülésére nézve hasznosan felelhessenek meg. Az egyetlen mentőszer, hogy a ferdírányu névelvés s a divatos leány-életmód az illetők szerföltöt káros hatását ellensúlyozhassuk, abban rejlik, hogy leánygyermekünket a a fölsérdült leányokat épny, miként a menyecskéket s a már korszabb asszonyokat is megnyerjük a sport egyik-másik vagy több ága szorgalmas művelésének.

Nagy Británia, ahol az észszerű lánygyermek-nevelés s az ostoba divattal bátran daczólot természet szerű leány-életmód évről-évre hatalmasabb gyökereket vernek, jó példát mutat nekünk a nők számára kiválóan alkalmas sportok megválasztására. Az angol labdajátékok számos igen mulatottó neme, daczára e pompás tulajdonságuknak, nálunk nem bírnak közkedveltségre szert tenni; az ijazzás, amely kiválóan alkalmas hölgyek sportjához, még merőben ösmeretlen nálunk: oly szép sportra figyelmeztetjük hát hölgyeinket, amely alig-alig követel testi megerőtést, ámde annál több ügyességet; már pedig az hölgyeink egyik nagy előnye. Egyik sarkigazság azt állítván, hogy mindenki örömet foglatkozik avval, amiben ügyes, reméljük, hölgyeink között mihamarabb a legáltalánosabb elterjedésnek fog örvendeni azon kellemes sport, melynek lézésénél a legfőbb kellék — az ügyesség. — Értem a karikadobás szép sportját.

Székrenyessy Kálmán világhírű sportmanunk, kinek a honi ember-sport máris rendkívül sokat köszön, e nyáron Skócziából, ahol néhány napot töltött, hozta magával e kellemes sport gyakorlására szolgáló eszközö-

ket: egy skót eredeti karikát, eredeti dobógolyókat és a karika eredeti foglatját. A skót fölföld keskeny völgyeinek némelyikében nagy kedveltséggel gyakorolják e sportot az ügyes skót falusi loányok is.

Az eljárás rendkívül legszerű: a karikát fehér papírral ragasztjuk be, hogy szembeszökőbb czélpontul szolgáljon; aztán beillesztjük négy-szögű keretébe, amely feketére van festve, hogy a czélpont meg határozottabban tünjék a dobó szemébe. A veracenyű skót hét lépésnyi távolságban állanak föl a karikától és egymásután dobnak a czélpont felé: akik keresztülűl dobják golyókat a karikán, a másodfokú mérközésre fönnmaradnak, míg akik elhípták a czélpontot, ama verseny folytatásából kihagyatnak. A fönnmaradottak aztán 8, később 9 stb. lépésnyirelűl dobnak a karika felé; aki legtöbbszor találta el a czélpontot, az a verseny győztese.

Miután kis betétet, amelynek öszege díjaz szolgál, tehetni még érdekesebbé e sportversenyt, valószínű, hogy az mielőbb általánosan elterjed nálunk. A megkívántott ügyességben hölgyeink bővelkednek; a szükséges karika, keret s golyók beszerzése csak néhány krajczárba kerül; a dobás által, foltváta használván a kezeket, a női karok azon teltségre tesznek szert, amely a női szépség egyik kelléke; az uralkodhózk némelyik nőtagja már készítettett magának ily eszközöket s nagy kedveltséggel ázi a karikadobás kellemes sportját: mindez biztos bennünket az iránt, hogy leányaink, menyecskéink és asszonyaink között mihamarabb elterjed a nők számára szerföltött alkalmas sportok e kellemes ága.

Vasuti menetrend

Bajáról - Szabadkára.

Bajáról indul naponként kétszer d. e. 10 óra és 13 perczkor és este 7 óra és 14 perczkor.

Üzleti tudósítás.

Baján, 1885. szeptember hó 30.

Buza uj	6.90
Zab	5.90
Árpa	5.25
Rozs	5.75
Kukoricza uj	5.60
Bab uj	7.20

Az árak 100 kilogr. után.

AZ ELSŐ OS. KIR.
DUNAGŐZHAJÓZÁSI TÁRSULAT
MENETRENDJE.

Érvényes 1885. feb. 21-től további intézkedésig
SZEMÉLY- és POSTAHAJÓK:

Budapestre: naponta kétszer, reggeli 3 óra 24 perczkor, és délutáni 3 órakor.

Mohácsra: naponta kétszer, reggeli 6 óra 40 perczkor, és este 8 óra 40 perczkor.

Újvidékre: naponta reggeli 6 óra 45 perczkor.

Zimony, Belgrad és Panesovára: kétden, szerdán, pénteken é vasárnap reggeli 6 óra 45 perczkor.

Orsovára és a Dunafejedelemsekbe: szerdán pénteken és vasárnap reggeli 6 óra 45 perczkor.

A hajók indulása **Budapestről:** déli 12 órakor és éjjeli 11 órakor.

Érkezés **Budapestre:** hajnalban 3 órakor és dél után 2 óra 40 perczkor.

Felolós szerkesztő:
CSERBA FERENC.

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR
a valódi
LE HOUBLON
francia gyártmány
CAWLEY és HENRY-től Pariz-ban.
Utánzásoktól mindenki óvatk.
A cigaretta-papir csak akkor valódi, ha minden egyes lap LE HOUBLON bélyeggel és mindenik boríték az alatt álló védjegygyel és aláírással el van látva.

Árverési hirdetmény.

Vagyonbukott HERCZOG LÁZÁR bajai lakós csődömgóhéhez tartozó ingóságok u. m. egy zongora, házi butorok, stb. folyó évi októberhó 9-ik napján a helyszínen (Herczog Lázár féle házban) nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett eladotnak. Az árverés d. e. 9 órakor kezdődik és esetleg a következő napokon is folytatattik, Baján, 1885 évi szeptemberhó 26-án.

BODROGI GYULA,
tömeggondnok.

NÁNAY LAJOS

KÖNYVNYOMDÁJA

BAJÁN,

BÓDOG-TÉR SCHEIBNER-FÉLE HÁZBAN létezik.

KÉSZIT

GYORSAN, CSINOSAN és JUTÁNYOS ÁRON
mindennemű

NYOMDAI MUNKÁKAT.

Készit továbbá

ÜGYVÉDI NYOMTATVÁNYOKAT

FALRAGASZOKAT,

számlákat, adress- és vizit-kártyákat,

ÉTELEPOKAT,

eljegyzési- és esketési meghívókat,

CYÁSZJELENTÉSEKET,

KÖZSÉGI NYOMTATVÁNYOKAT.

KÖTELEZVÉNYEKET és MEGHATALMAZÁSOKAT.

Egyuttal felkérem a községek t. Előljáróit, hogy becses rendeléseiket egyenesen könyvnyomdámba, Bódog-tér, Scheibner-féle ház küldjék.